

A Pécsi Ítéltábla a dr. Filák Mária ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Németh Roland ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 211.739 forint szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a ..Törvényszék 2013. december 13. napján kelt számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6.3500 (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes üzemeltetésében áll a B..... szám alatti Ü. elnevezésű üzlet, ahol az alperes 2012. június 23-tól 2014. július 14. között heti egy alkalommal, 2012. július 20-tól 2012. augusztus 18-ig heti két alkalommal (péntek-szombat) diszkórendezvényt tartott. A felperes alkalmazottja, M.2012. július 20-án a helyszínen járt, ahol adatszolgáltatási lapot állított ki, amely szerint az üzlet idény nyitva tartással üzemel, június 23-tól augusztus 18-ig. 2012. június 23-tól július 14-ig szombati napon, július 20-tól augusztus 18-ig pénteki és szombati napon diszkórendezvényt tartanak, ezen kívül gépzene szolgáltatás történt június 22-től július 13. között pénteki napokon. Az alperes képviselője az adatszolgáltatási lapot nem írta alá. A felperes kiállította a jogdíjfizetési értesítőt az alperes felé 2012. augusztus 7-ei fizetési határidővel 211.739 forint szerzői jogdíjról, amelyet az alperes nem fizetett meg.

A fizetési meghagyással indult, majd az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest

211.739 forint tőke és annak 2012. augusztus 8-tól a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata, 6.352 forint közjegyzői díj, 8.648 forint illeték, 10.000 forint + 27% ÁFA ügyvédi munkadíj és perköltség megfizetésére a 2012. június 22-től 2012. augusztus 18. közötti időszakban végzett nyilvános zeneszolgáltatás alapján, szerzői jogdíj címén. Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összegszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 206.132 forint szerzői jogdíjat és annak 2012. augusztus 8-tól 14%-os, 2013. január 1-től 12,75%-os, 2013. július 1-től 12,25%-os, 2014. január 1-től a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 26.800 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában megállapította, hogy a gépzene szolgáltatás tekintetében az alperes mind az ellentmondásban, mind pedig a keresetre előterjesztett ellenkérelmében vitatta a 2012. június 22-től 2013. július 13-a közötti időszakban történt gépzene szolgáltatás tényét és annak a felperes által erre az időszakra érvényesített 5.607 forintos összegét is. Megállapította, hogy a felperes ebben az időszakban a gépzene szolgáltatás tényét bizonyítani nem tudta, ezért a keresetet ebben a részében elutasította. Ezt meghaladóan a tanúként kihallgatott M. tanúvallomása, valamint a felperes által csatolt videofelvétel, továbbá a felperes által csatolt fényképek adatai alapján a felperes keresetét a szerzői jogdíjról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 16.§ (1) bekezdése, 25.§ (1) bekezdése és 94.§ (1) bekezdése alapján megalapozottnak találta, a Magyar Közlöny hivatalos értesítőjénekszámában közzétett díjszabásnak megfelelő összegben.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalás iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is, annak megalapozatlanságára hivatkozással.

Az alperes a fellebbezését azzal indokolta, hogy a fellebbezéséhez mellékelt kimutatások szerint a kft. alkalmazásában egész szezonzban összesen öt személy dolgozott, három elárusító helyen egyszerűsített foglalkozásban. Ez a három elárusító hely az Ü..... az utcán és az Ü.....volt. Az Ü...és az Ü..I az utcán közös működési engedéllyel, míg az Ü. külön működési engedéllyel rendelkezett. Ténylegesen csak a diszkó működtetéséhez minimum 6-8 emberre lett volna szükség, 2012. évben pedig a felperes által feltüntetett napokon csak egy személy dolgozott a diszkóban, így tehát nem volt diszkó-rendezvény az említett időpontokban. Ennek bizonyítékeként csatolta a fellebbezéséhez a 2012. évi bevételre vonatkozó kimutatását is, amely alapján arra hivatkozott, hogy a felperes által megjelölt napokon az egész bevétel kevesebb volt, mint a felperes napi szerzői jogdíjkövetelése.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Az alperes által fellebbezéséhez csatolt iratok megítélése szerint nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az alperes üzemeltetésében álló üzletben a perbeli időszakban nem volt diszkó és nem történt zeneszolgáltatás. Hivatkozott arra, hogy az egyszerűsített foglalkoztatásra vonatkozó irat csupán az ilyen jogviszonyban foglalkoztatottakra vonatkozó adatokat igazolja, de az alperes üzletében más jogviszony keretében is dolgozhattak a rendezvények idején. Utalt arra is, hogy az alperes nyilatkozatait az is kétségesse teszi, hogy az általa végzett zeneszolgáltatást előzetesen soha nem jelentette be, azt a felperes képviselői minden alkalommal ellenőrzés során észlelték.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Az elsőfokú eljárás adataiból a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes 12. sorszámú, 2013. október 16. napján kelt beadványában is hivatkozott arra, hogy ahhoz, hogy egy diszkót üzemeltetni lehessen, számos alkalmazottra van szükség (pultosok, jegyszedők, biztonsági emberek). Előadta e beadványában az alperes, hogy nem emlékszik pontosan arra, hogy mikor, hány munkavállalót alkalmazott, ezért megkereste a könyvelőjét, aki az adatokat csak később tudja rendelkezésére bocsátani. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságtól további határidő engedélyezését kérte, ezeknek az anyagoknak és további bizonyítási indítványainak a megtételére.

Az ezt követően 2013. október 25. napján megtartott tárgyalásról felvett 13. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalán az elsőfokú bíróság végzésében tájékoztatta az alperest, hogy őt terheli a bizonyítás abban a körben, hogy a meghirdetett és becsatolt fényképeken, plakátokon, CD felvételen látható, hallható rendezvényeket nem tartották meg. Az elsőfokú bíróság végzése szerint az ezekkel kapcsolatos, valamint az esetleges további bizonyítási indítványait az alperes a végzés kézbesítését követő 8 napon belül terjeszthette elő a Pp.141.§ (6) bekezdésében foglaltakra történt figyelmeztetés mellett. A végzést az alperes jogi képviselője 2013. november 8. napján vette kézhez, ezt követően azonban az elsőfokú eljárásban az alperes által foglalkoztatott dolgozók létszámára vonatkozó vagy egyéb bizonyíték becsatolására nem került sor.

A Pp.141.§ (6) bekezdés értelmében, ha a felek valamelyike tényállításainak, nyilatkozatainak előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásainak, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

A Pp.235.§ (1) bekezdése szerint a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul, és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§ (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A Pp. ismertetett rendelkezései alapján az elsőfokú bíróság felhívását követően, az elsőfokú bíróság által megadott határidő eredménytelen elteltét követően az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hozta meg ítéletét a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelése alapján.

A Pp.235.§ (1) bekezdése alapján az alperes által fellebbezéséhez mellékelt, az elsőfokú eljárásban általa ismert bizonyíték figyelembe vételére már nincs lehetőség, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdése, valamint az Itv.74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viselni tartozik az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint ugyancsak a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§ (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2014. május 28.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró